„Atunci când femeile lui Dumnezeu vorbesc, este înțelept să ascultăm, să luăm aminte și să învățăm. Am descoperit acest adevăr în viața mea, iar cartea lui Shannon este o reamintire valoroasă, dezvăluind lecții de viață profunde care se regăsesc în viețile femeilor biblice."

– Max Lucado, pastor și autor

„Femeile din Biblie au avut contribuții semnificative, iar Dumnezeu le-a folosit pentru a schimba cursul întregii istorii. Shannon ne face cunoștință cu femeile curajoase, nobile și, uneori, vulnerabile sau zdrobite din Biblie. Această carte este un instrument util care demonstrează că, indiferent prin ce treci, și alte femei au experimentat aceleași lucruri și, cu toate acestea, au ieșit biruitoare."

– Ainsley Earhardt, autoare

„În *Femeile Bibliei vorbesc*, Shannon Bream oferă exemple valoroase despre cum să trăiești o viață plină de credință. Prin intermediul acestor povești calde și captivante, Shannon arată ce rol central au jucat femeile în planul lui Dumnezeu din Biblie. Ele au fost regine curajoase, mame puternice și profetese înțelepte. Au apărat Israelul și au fost primele evangheliste creștine. Există lecții pentru noi toți în această carte."

– Michael W. Smith, cântăreț și compozitor

„Shannon Bream este o femeie puternică, o sursă de inspirație, cu un impact profund... o forță capabilă să schimbe lumea! În această carte, ea scrie despre femei biblice care, la rândul lor, au schimbat lumea în felul lor — femei ale căror povești puternice ne învață adevăruri de care avem nevoie astăzi."

– Rebecca St. James, cântăreață și compozitoare

„Shannon ne poartă până în viețile femeilor din Biblie și, mai precis, în inimile lor, prin propriile lor cuvinte, emoții și interacțiuni. Ea ne amintește că, de-a lungul istoriei,

Dumnezeu a prețuit femeile ca parte a planului Său de mântuire, menind-o chiar pe una dintre ele să Îl poarte în pântece pe Mântuitorul lumii. Într-o vreme în care se pune un accent atât de mare pe încercările femeilor de a-și câștiga valoarea și demnitatea, această carte oferă o imagine mai clară a valorii pe care Dumnezeu a pus-o dintotdeauna în dreptul fiecăreia dintre noi. Nu va trebui niciodată să luptăm pentru ceea ce avem deja."

– Missy Robertson, autoare

„Creative și pline de culoare, captivante și convingătoare — iată relatările biblice a șaisprezece femei ale căror povești rămân mereu relevante pentru cultura de azi."

– Lee Strobel, autor de bestsellere,
printre care *Pledoarie pentru Hristos*

„Cartea lui Shannon Bream sfidează «cultura anulării» prin povești reale ale unor femei reale din timpurile biblice, care au înfruntat aceleași probleme cu care ne confruntăm și noi astăzi ca societate."

– Kevin Sorbo, producător, regizor

„Sub presiunile vieții contemporane, adesea omitem să ne facem timp să învățăm de la cei care au trăit înaintea noastră. Shannon Bream îi permite cititorului să pășească îndeaproape alături de șaisprezece femei și să învețe din luptele și succesele lor. O recomand cu căldură atât cititoarelor, cât și cititorilor."

– Dr. Gary Chapman, autorul cărții
Cele 5 limbaje ale iubirii

Femeile Bibliei vorbesc

Shannon Bream

Femeile Bibliei *vorbesc*

Lecții de înțelepciune
din viețile a 16 femei

Traducere de Raluca Mirăuță

CASACĂRȚII
Oradea, 2026

Copyright © 2021 by Fox News Network LLC.
Ediția originală a fost publicată în limba engleză, cu titlul *The Women of the Bible Speack*. Publicată cu acordul Broadside Books, un imprint al HarperCollins Publishers.
Toate drepturile rezervate.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.

Femeile Bibliei vorbesc: lecții de înțelepciune din viețile a 16 femei
de Shannon Bream
Copyright © 2026 Casa Cărții
OP 2, CP 30,
410670, Oradea
Tel.: 0359 800 333; 0728 874 975
E-mail: info@ecasacartii.ro
www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BREAM, SHANNON
Femeile Bibliei vorbesc : lecții de înțelepciune din viețile a 16 femei / Shannon Bream ; trad. de Raluca Mirăuță. - Oradea : Casa Cărții, 2026
ISBN 978-606-732-352-8
I. Mirăuță, Raluca (trad.)
2

Traducerea: Raluca Mirăuță
Editarea: Timeia Pop
Tehnoredactarea și coperta: Roxana Bochiș

Tipar executat de
BOOK EXPERT
Powered by METROPOLIS
www.book-expert.ro

Bunicilor mele, Nell și Margaret, ale căror povești rivalizează
cu cele așternute pe paginile ce urmează: credința voastră
profundă m-a inspirat să cred că Dumnezeu
este prezent în fiece vale și pe fiecare vârf de munte.
Vă iubesc din tot sufletul!

[Ea] este îmbrăcată cu tărie și slavă
și râde de ziua de mâine.

Proverbe 31:25

Cuprins

Introducere 13

Sara și Agar 19
Întrebări de studiu despre Sara și Agar 42

Rahela și Leea 45
Întrebări pentru studiul despre Rahela și Leea 68

Tamar și Rut 71
Întrebări pentru studiul despre Tamar și Rut 94

Debora și Iael 97
Întrebări pentru studiul despre Debora și Iael 120

Ana și Miriam 123
Întrebări pentru studiul despre Ana și Miriam 148

Estera și Rahav 151
Întrebări pentru studiul despre Estera și Rahav 174

Maria și Marta din Betania 177
Întrebări pentru studiul despre Maria și Marta 199

Maria, mama lui Isus, și
Maria Magdalena 201
Întrebări de studiu despre Maria, mama lui Isus, și
Maria Magdalena 221

Isus și femeile 223

Mulțumiri 247

Introducere

„De data asta va fi altfel. Trebuie să fie!”

Mă întreb adesea ce-i trecea prin minte femeii cu o poveste de viață atât de remarcabilă, încât apare în trei dintre Evanghelii – și totuși nici măcar nu-i știm numele. Primim, în schimb, o mulțime de detalii despre situația sa complicată. De doisprezece ani parcă interminabili, ea suferea pierderi de sânge. În tot acest timp probabil că trecuse prin momente de totală deznădejde.

În acea vreme, o asemenea boală trebuie să-i fi cauzat nu doar durere fizică, ci și izolare emoțională. Conform obiceiurilor timpului, ea nu putea să se închine în templu, iar mulți o considerau necurată, ceea ce însemna că nu putea să atingă nici măcar persoanele cele mai dragi: familia apropiată și prietenii. Poate că i se interzisese inclusiv să meargă în piețe sau să înfiripe vreo legătură reală cu cei din comunitatea ei.

Marcu ne spune că „suferise mult de la mulți doctori, cheltuise tot ce avea, dar nimic nu-i fusese de ajutor, ba încă ajunsese și mai rău” (Marcu 5:26). După atâția ani și atâtea încercări fără izbândă, trebuie să fi existat momente

când credea că așa se va sfârși povestea sa: fără speranță și neajutorată.

Totuși, Marcu ne spune în continuarea pasajului că ea „a auzit vorbindu-se despre Isus" (Marcu 5:27). Doar de atât a fost nevoie pentru ca această femeie descurajată să meargă mai departe.

Vestea despre minunile lui Isus se răspândise pretutindeni, iar mulțimile Îl urmau adesea, înghesuindu-L din toate părțile, dornice să-I asculte cuvintele și să vadă dacă El le putea într-adevăr schimba viețile. Poveștile au dat naștere unui fir de speranță în inima femeii – un mic lăstar verde care i-a dat curajul să-și asume un risc enorm. Matei îi descrie astfel strategia: „… își zicea în sinea ei: «Dacă mă voi atinge fie și numai de haina Lui, mă voi vindeca.»" (Matei 9:21).

Iată deci în ce consta planul ei: să se apropie cât mai mult de Isus, să-I atingă mantia și să i se întâmple o minune. Îndrăzneață idee! Să ne amintim că probabil femeia în cauză nici măcar nu avea voie să-și părăsească locuința – în mod cert, nu pentru a se amesteca într-o mulțime unde ar fi intrat în contact cu alți oameni – ca să nu mai vorbim de Isus însuși. În disperarea ei, a simțit probabil că nu mai avea nicio altă șansă.

Când a ajuns, într-un sfârșit, la mică depărtare de Isus, El tocmai se pregătea să răspundă cererii unui om de seamă care Îl implorase să-i salveze fiica muribundă. Așa cum se întâmpla adesea, acest lucru atrăsese mulți spectatori. Marcu descrie „o mare mulțime" care „Îl îmbulzea" (Marcu 5:24). Femeia bolnavă s-a strecurat destul de aproape cât să-L poată atinge pe făcătorul de minuni despre care auzise atâtea.

Luca istorisește acest moment intens într-un limbaj extrem de simplu, scriind: „ea s-a apropiat din spate și I-a atins poala hainei. Îndată, scurgerea de sânge s-a oprit" (Luca 8:44).

Iar Marcu spune: „Scurgerea ei a încetat îndată și a simțit în trupul ei că s-a vindecat de boală" (Marcu 5:29). Asta a fost tot! Dar povestea nu se încheie aici.

Isus știa ce se întâmplase. Privind spre mulțime, i-a întrebat pe ucenicii Săi cine L-a atins. Aproape că simți râsul înăbușit din vocea lui Petru când răspunde: „Învățătorule, mulțimile Te îmbulzesc și Te împresoară" (Luca 8:45). Ideea este următoarea: femeia știa că un om atât de puternic, încât doar la simpla atingere a hainei Sale ea poate fi vindecată, Își va da cu siguranță seama pe cine a vindecat.

Atât în Marcu, cât și în Luca găsim scris că ea s-a dus la Isus „tremurând" și, aruncându-se la picioarele Lui, I-a spus „tot adevărul". Oare îi era teamă că urma să fie dată în vileag ca necurată, ca o călcătoare a legii care nici măcar nu ar fi trebuit să se afle acolo? Isus nu a mustrat-o și nici nu a umilit-o în fața mulțimii uriașe care era cu ochii și urechile ațintite asupra Lui. Dintre toți, numai El putea ști cât de mult suferise femeia sau cum, cu nespus curaj și smerenie, își pusese toate speranțele în simplul gest de a atinge poala hainei Lui. În toate relatările evanghelice, Isus o numește „fiică" și îi spune: „credința ta te-a vindecat". Gândiți-vă o clipă cum trebuie să fi sunat acele cuvinte pentru cineva care probabil trăia ca o proscrisă. Iar rostite astfel, în fața mulțimilor care sorbeau fiecare cuvânt al lui Isus, ele au însemnat un gest de acceptare publică.

Deși sursa vindecării ei a fost, incontestabil, *puterea lui Isus*, El a identificat *credința femeii* drept elementul ce activase vindecarea. După mai bine de un deceniu de suferință,

veşti proaste şi ruină financiară, ea a fost în sfârşit eliberată, vindecată într-o clipă – totul pentru că a îndrăznit să-I ceară ajutorul atunci când toate soluţiile pământeşti nu-i aduseseră altceva decât pierdere şi disperare.

Pentru mulţi dintre noi, 2020 a fost un an plin de durere: fizică, financiară, emoţională şi mentală. Ne-am simţit adesea izolaţi, ţinuţi departe de cei dragi şi deconectaţi de lăcaşurile noastre de cult şi de sentimentul de comunitate pe care acestea îl oferă. Au existat adversităţi pe care nu ne-am fi putut imagina că le vom înfrunta în timpul vieţii noastre. Greutăţile s-au tot adunat, una şi încă una şi încă una. Totuşi… a existat speranţă. A existat refugiu. A existat inspiraţie şi vindecare.

Pretutindeni în Biblie, femeile se află în centrul unora dintre evenimentele de maximă importanţă. Ele s-au dovedit îndrăzneţe şi dârze, găsind curaj în momentele în care totul atârna de un fir de păr. Au dat glas adevărului şi raţiunii. Au fost statornice şi creative, urmând călăuzirea lui Dumnezeu chiar şi atunci când aceasta nu avea sens după standardele lumii.

În cartea de faţă veţi auzi poveştile lor, veţi vedea cum aceste femei prind viaţă pe măsură ce aprofundăm semnificaţia vieţilor lor. Analizate individual, mărturiile lor sunt remarcabile. Totuşi, aici vom studia femeile în perechi, găsind puncte comune între chemările şi provocările lor. Unele se cunoşteau între ele. Pe altele le leagă pur şi simplu o fibră a scopului comun, scop ce devine mai clar pe măsură ce studiem personajele umăr la umăr. Mă rog să găsiţi mângâiere şi speranţă de-a lungul acestei călătorii împreună.

Femeile Bibliei vorbesc

Sara și Agar

Femei ale legămintelor

Sara

(Geneza 11:27–12:20; 16:1–6; 17:15–19;
18:1–15; 20:1–18; 21:1–13; 23:1–9)

Evenimentele din viața Sarei par rupte mai degrabă dintr-un film de aventură, plin de răsturnări de situație: ducea o viață liniștită, în tihnă, când soțul ei o înștiințează din senin că vor renunța la tot ce le este familiar pentru a se muta departe de zona lor de confort. Sara conducea o gospodărie bogată și o familie mixtă foarte complicată – și asta nu e tot. Nu avea copii și chiar când Dumnezeu i-a făcut o promisiune specifică, a râs, considerând imposibil un asemenea viitor. Cât de surprinsă trebuie să fi fost când ceea ce era de neconceput s-a împlinit până la urmă – dar, vai!, cât de mult se abătuse deja de la calea cea bună, luând lucrurile în propriile mâini.

Conform Bibliei, Avraam a negat de două ori că ar fi soțul Sarei, pentru a se proteja atunci când un conducător

puternic, observând cât era de frumoasă, a vrut-o pentru sine. În momentul întâlnirii cu faraonul, Sara avea deja șaizeci și cinci de ani! Gândiți-vă cât de uimitoare și neschimbată trebuie să fi fost frumusețea ei pentru a atrage atâta atenție, chiar și când se apropia de vârsta senectuții.

Deși multe detalii despre Sara rămân necunoscute, un lucru știm cu siguranță: că îi privea cu scepticism pe bărbații în haine strălucitoare care le spun femeilor de nouăzeci de ani că vor avea copii.

Deci, cine era ea, dincolo de aceste frânturi de informații? Citind istoria lui Avraam și a Sarei, este greu să nu ne concentrăm asupra lui Avraam. La urma urmei, pe el îl chemase Dumnezeu: „Ieși din țara ta, din rudenia ta, din familia tatălui tău, și du-te în țara pe care ți-o voi arăta" (Geneza 12:1). Este primul indiciu pe care îl primim că această țară pe care El avea să i-o arate, țara promisă, va juca un rol crucial în istoria mântuirii. Dar, alături de promisiunile făcute lui Avraam, Dumnezeu clarifică în repetate rânduri că Sara va deveni un personaj-cheie, că „va fi mama multor neamuri; regi peste popoare vor ieși din ea" (Geneza 17:16).

Chiar de Sara se va fi opus călătoriei lor, Scriptura nu consemnează acest lucru. Pentru a evita foametea, ea și Avraam au călătorit de la Ur la Haran, de la Haran în Canaan și apoi din Canaan în Egipt. Sara și-a susținut soțul în timpul disputei cu nepotul său Lot și ulterior în bătălia cu cei cinci regi ai Canaanului, când el a trebuit să plece în ajutorul lui Lot. În Egipt, o vedem pe Sara atât de frumoasă, încât captează atenția faraonului, ceea ce-l determină pe Avraam să ascundă adevărul despre identitatea ei reală.

Dacă vă întrebați de ce Avraam s-a simțit obligat să mintă, amintiți-vă că era un simplu refugiat, călător printr-o

Agar

(Geneza 16:1–16, 21:8–21)

Dintre toate femeile pe care le vom analiza pe filele acestei cărți, Agar este singura femeie roabă. Multe traduceri ale Bibliei îi definesc statutul ca fiind cel de „slujnică", cuvânt ce ne duce cu gândul la cineva care vine să facă curățenie din când în când. Deși limbajul din Geneza 16 sugerează că Agar era o slujitoare de încredere a Sarei, până la Geneza 21 terminologia se schimbă pentru a indica faptul că ajunsese să fie considerată nimic mai mult decât o sclavă. Fără libertatea de a veni și pleca după bunul plac, ea era proprietatea stăpânei sale, Sara. Aceasta este trăsătura dominantă a vieții lui Agar și cea care impregnează tot ce știm despre ea și despre situația prin care trece.

Biblia ne spune că Agar era egipteancă. Este logic să credem că Sara o cumpărase pe Agar pe când ea și Avraam au locuit în Egipt în timpul foametei descrise în Geneza 12:10, atunci când cei doi îl înșelaseră pe Faraon spunându-i că Sara era sora lui Avraam, nicidecum soția lui. Este posibil ca Avraam și Sara să se fi bucurat de o oarecare bogăție și putere pe vremea ședерii lor în Egipt. Dacă e să ne gândim, majoritatea celor care călătoreau în Egipt probabil nu-și făceau griji cu privire la ce să-i spună lui Faraon, întrucât oamenii de rând nu intrau de obicei în contact cu familia regală. Totuși Geneza 12:15 afirmă că prezența fermecătoare a Sarei a captat atenția personajelor de rang înalt. Așadar, o persoană avută ar fi putut foarte bine să achiziționeze sclavi în Egipt, pe care i-ar fi transportat apoi cu sine înapoi în Canaan.

Iar Agar nu pare a fi o simplă sclavă, angajată să aibă grijă de cămile și să gătească; ci era slujnica personală a soției lui Avraam, Sara.

Informațiile concrete pe care le deținem despre viața acestei femei sunt puține și vagi. Ea a fost oferită drept concubină lui Avraam de către Sara. (Servitoare fiind, lui Agar nu i s-ar fi cerut părerea în această privință.) Ea l-a născut pe primul fiu al lui Avraam, Ismael, și a fost apoi implicată într-o relație conflictuală cu Sara, fiind obligată să plece nu o dată, ci de două ori – mai întâi pe când era însărcinată și, din nou, mai târziu (definitiv), după ce s-a născut fiul Sarei. În lumina acestor date sumare și brutale, ar fi greu să nu simțim compasiune pentru ea.

Dar viața lui Agar (și impactul ei) sunt mult mai ample decât ceea ce vedem întâmplându-i-se pe paginile Genezei. Povestea sa merge mai departe. Însuși Pavel, în Galateni, arată cum viața acestei femei ilustrează lecții importante pentru creștini:

> Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul din cea care era slujnică și unul din cea care era liberă. Dar cel din slujnică s-a născut în chip firesc, însă cel din femeia liberă s-a născut prin făgăduință…

Aceste lucruri trebuie luate în sens figurat: femeile reprezintă două legăminte. Un legământ este cel încheiat la muntele Sinai și aduce pe lume copii care vor fi sclavi. Aceasta este Agar.

> Și voi, fraților, ca și Isaac, sunteți copii ai făgăduinței. De aceea, fraților, noi nu suntem copiii slujnicei, ci ai femeii libere. (Galateni 4:22–24, 28, 31)

Întrebări de studiu despre Sara și Agar

1. Dumnezeu i Se arată lui Avraam de șase ori. Analizează fiecare dintre aceste șase ocazii și identifică ce îi cere Dumnezeu în vedeniile respective.

   Geneza 12:1–3 (porunca de a părăsi Haran)

   Geneza 15:1–21 (primul legământ)

   Geneza 17:1–22 (legământul reînnoit)

   Geneza 18:1 (arătarea la stejarii lui Mamre)

   Geneza 18:20 (Avraam pledează pentru Sodoma)

   Geneza 22:1–18 (Moria)

2. Care este relația Sarei cu fiecare dintre aceste apariții? În care dintre ele este implicată? Din care este absentă? Care dintre arătările lui Dumnezeu par să i se aplice ei și care nu? Citind Biblia, este important să privim dincolo de un pasaj anume. Împărțirea Bibliei în capitole a avut loc abia în epoca medievală, la aproape o mie de ani după

ce unele dintre texte au fost scrise. Așadar, pentru cititorii din vechime nu exista o separare reală între ceea ce venea înaintea unui pasaj și ceea ce venea după el. Cum ar putea acest lucru să schimbe ceea ce aflăm despre Sara în cele șase paragrafe de mai sus?

Spre exemplu, să analizăm textul despre legământ din Geneza 15:1–21. Dacă îl parcurgem precum un cititor din vechime, vedem că se trece imediat la discuția Sarei cu Avraam despre Agar și despre ideea de a obține un moștenitor prin servitoarea ei. Ce ne spune acest lucru despre relația Sarei cu legământul? Ce ne spune despre relația ei cu Avraam? Ce ne spune despre relația ei cu Dumnezeu?

3. Biblia afirmă că Sara a murit și a fost îngropată în ogorul cumpărat de Avraam – primul său avanpost în țara Canaanului, achiziția care l-a transformat dintr-un nomad într-un proprietar de pământ, un membru al comunității canaanite. Care este primul lucru pe care îl face Avraam după moartea ei? Să privim în Geneza 24:1–8. Ce descoperim aici cu privire la importanța Sarei pentru Avraam? Ce aflăm privitor la importanța Sarei pentru Isaac?

4. Agar pleacă de două ori de lângă Avraam și Sara. Prima dată (Geneza 16:6–14), Dumnezeu o trimite înapoi. A doua oară (Geneza 21:14–21), Avraam și Sara o alungă. Care este diferența dintre cele două momente? S-a schimbat ceva la Agar între evenimentele respective?